דגל מחנה אפרים — ויחי

האלהים הרועה אותי: ולכאורה אינו מובן וכי לא היה לו שבח יותר רק מה שזן ופרנס אותו והלא כמה נסים וצרות דעדו עליו מעשו ומלבן ומיוסף ותירץ או"הח שבירך אותו בתלת אבהן והזכיר בפ' אברהם ויצחק: וזהו הרועה אותי שכלל א"ע עמהן יעו"ש והנלפע"ד שרמז בזה כל הרפתקאות דעדו עליו וכל מגמותיו שהיו לו מעודו עד היום הזה ע"ד שפירשתי ע"פ ותחי רוח יעקב אביהם כי יעקב היה כל מגמותיו שיהיה הוא עם הי"ב שבטים מרכבה להשם הוי"ה ב"ה עם י"ב צירופיה ולכן כשנאבד יוסף היה מתייירא על זה כמ"ש רש"י ע"פ ארד אל בני וכו' עי"ש ולכן כשנמצא יוסף אז ותאי רוח יעקב אביהם היינו אבי הם דייקא כלומר שאבי והם הכל אחד המרכבה שלימה עם הי"ב צירופין וזהו האלקים הרועה אותי רועה לשון חיבור ויחוד היינו שחיבר אותי בין שני אבהן אברהם ויצחק ונעשה ממוצע בין שניהם ונעשה מרכבה שלימה עם כל הי"ב צרופין וזה היה כל מגמותיו מנעוריו וזהו מעודי עד היום הזה והבן:

יהודה אתה וכו': י"ל ע"ד ששמעתי בשם אא"ז זללה"ה כל הכופר בע"ז נקרא יהודי וע"ז נקרא גאוה וכל הכופר בע"ז היינו במדת הגאוה ואוחז במדת הענוה והשפלות נקרא יהודי ולי נראה שעצבות ומרה שחורה נקרא ג"כ ע"ז כי היא גרוע מכל המדות רעות וידוע שאפילו יש ביד אדם תורה ומע"ט אם אין בו יראת שמים אין כלום: ויו"ד היא קטנה שבאותיות ומ"מ יכולים לעשות ממנה כל הכ"ב אותיות שבתורה כי כשמתחילין לכתוב עושים מתחלה נקודה קטנה ואח"כ מושך ממנה איזה אות שירצה ונמצא כמו שמיו"ד קטנה נעשה כ"ב אותיות וה' חומשי תורה כך כל הכופר בע"ז נקרא יהודי וזוכה לכל כ"ב אותיות וה' חומשי תורה וזהו יהודה היינו כשנקרא בשם יהודי אתה מזה נמשך ונעשה "את ה' היינו כ"ב אותיות מא' עד ת' וה' חומשי תורה וע"ד שפירשתי ליהודים היתה אורה זו תורה והבן: